

Stečajni upravitelj

dr.sc. Stjepan Lović

Zagreb, Radnička cesta 52/II, tel. 01/48 72 545, fax. 01/48 19 152

e-mail: stjepan.lovic@lawoffice-gll.hr

Zagreb, 24. ožujka 2025. godine

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Posl.br. St-210/2024

Stečajni sudac: Katarina Mikulić

Stečajni dužnik: **Stečajna masa iza ESCENDO d.o.o. u stečaju**, Zagreb, Radnička cesta 52, OIB: 03953396873 zastupana po stečajnom upravitelju dr.sc. Stjepanu Loviću iz Zagreba, Radnička cesta 52

Predmet: **Žalba stečajnog dužnika na Rješenje naslovnog suda doneseno dana 12. ožujka 2025. pod posl. br. St-210/2024**

Na Rješenje naslovnog suda doneseno dana 12. ožujka 2025. godine pod posl. br. St-210/2024 (dalje u tekstu: Rješenje o namirenju), a koje je stečajni dužnik preuzeo dana 17. ožujka 2025. godine, stečajni dužnik izjavljuje žalbu iz razloga kako slijedi:

I. Rješenjem o namirenju sud je utvrdio troškove unovčenja u iznosu od 10.895,64 eura, koji se odnose na:

- (a) knjigovodstvene usluge za razdoblje od 1. listopada 2024. do 31. siječnja 2025. u iznosu od 663,60 eura,
- (b) trošak provedbe elektroničke javne dražbe u iznosu od 92,90 eura,
- (c) paušalnu sudsku pristojbu u iznosu od 265,45 eura
- (d) predvidive troškove do zaključenja stečajnog postupka (platni promet, zatvaranje računa, knjigovodstvene usluge) za razdoblje od 3 mjeseca u iznosu od 733,60 eura.
- (e) trošak nagrade stečajnom upravitelju u bruto iznosu od 9.140,09 eura,

Rješenjem o namirenju sud je prihvatio u cijelosti troškove unovčenja pod toč. (a) - (d) kako su i bili naznačeni u prijedlogu stečajnog upravitelja (obračun troškova unovčenja) od dana 3. veljače 2025. godine.

Istim prijedlogom stečajni upravitelj je naznačio i obrazložio trošak nagrade stečajnom upravitelju iskazan sukladno Uredbi o kriterijima i načinu obračuna nagrade stečajnom upravitelju (NN 105/2015, dalje u tekstu: Uredba) u bruto iznosu od 14.061,68 eura, međutim sud je takav zahtjev djelomično odbio te je neosnovano i primjenom arbitrarnih kriterija odredio trošak nagrade u iznosu od 9.140,09 eura bruto. Iz toga razloga, a zbog pogrešne primjene materijalnog prava, točnije odredbi Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje u tekstu: Stečajni zakon) i Uredbe, stečajni dužnik podnosi ovu žalbu.

II. Odluku o određivanju troška nagrade stečajnom upravitelju naslovni sud u bitnom obrazlaže u toč. 19. i 21. Rješenja o namirenju.

(a) Pa tako u toč. 19. sud navodi, cit: *"Uvidom u spis razvidno je da je stečajni upravitelj obavio slijedeće poslove: podnio prijedlog za nastavak postupka radi naknadne diobe zbog naknadno pronađene imovine stečajnog dužnika, ispitao dvije prijavljene tražbine viših isplatnih redova, sastavio dokumentaciju za ispitno i izvještajno ročište, sudjelovao na ispitnom ročištu, na ročištu radi utvrđenja vrijednosti nekretnina, te će u nastavku postupka obaviti sve druge radnje za zaključenje ovog stečajnog postupka. Tako opisane radnje ovaj sud ocjenjuje kao **radove nižeg obujma i stupnja složenosti**, a u smislu prvog kriterija."*

Prvo je nužno za ukazati da je naslovni sud u Rješenju o namirenju propustio naznačiti da je stečajni upravitelj osim prethodno citiranih radnji, obavio i druge radnje koje je jasno naveo u svojem očitovanju od 13. veljače 2025. godine (koje je objavljeno na e-oglasnoj ploči dana 14. veljače 2025. godine).

Nadalje, radnje stečajnog upravitelja koje je naveo naslovni sud pod toč. 19., su radnje koje je stečajni upravitelj bio dužan poduzeti sukladno odredbama Stečajnog zakona. Te radnje ni Stečajni zakon ni Uredba ne karakteriziraju radnjama "nižeg obujma i stupnja složenosti" niti u bilo kojem mjerodavnom zakonskom propisu postoji stupnjevanje radnji stečajnih upravitelja po kriterijama koje koristi naslovni sud. Dakle, nesporno se radi o arbitrarnim kriterijima koji nemaju zakonsko uporište.

Uredba u čl. 5. st. 1. propisuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase. Ali ti se kriteriji odnose na ostvarivanje prava na ostale nagrade propisane daljnim člancima Uredbe.

Pa se tako "obujam i složenost poslova i rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina odnose na kriterije koji se sagledavaju prilikom određivanja **dodatne nagrade** (čl. 8. st. 1. Uredbe, cit: *"Pri određivanju dodatne nagrade sud će voditi računa o stupnju namirenja stečajnih vjerovnika i osobitom zalaganju stečajnoga upravitelja"*) ili **posebne nagrade** (čl. 9. st. 1. Uredbe, cit: *"Sud može odrediti posebnu nagradu stečajnom upravitelju ako ispita više od 500 tražbina vjerovnika"*) ili u slučajevima **promjene stečajnog upravitelja** (čl. 10. Uredbe, cit: *"Ako do promjene stečajnoga upravitelja dođe bez njegove odgovornosti, sud razriješenom stečajnom*

upravitelju može odrediti nagradu razmjerno obavljenim poslovima u stečajnom postupku"). Dok se kriterij vrijednosti unovčene stečajne mase određuje u skladu s čl. 7. Uredbe ("Nagrada stečajnom upravitelju s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase obračunava se primjenom tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima...").

Dakle, ako je stečajni upravitelj izvršio sve svoje obveze i radnje koje je bio dužan izvršiti u skladu s odredbama Stečajnog zakona i u skladu s odlukama skupštine vjerovnika, tada se njegova nagrada ne smije umanjivati, nego po ispunjenju prethodno navedenih kriterija, ostvaruje pravo čak i na povećanje iznosa nagrade, odnosno da mu uz nagradu iz čl. 7. Uredbe pripadne i neka od preostalih propisanih nagrada.

(b) Nadalje, u toč. 21. sud navodi, cit: *"...ovaj sud temeljem ocjene da se radi o stečaju nižeg stupnja složenosti (dva vjerovnika drugog višeg isplatnog reda) te temeljem kriterija za određivanje nagrade stečajnom upravitelju navedene u člancima 5. i 7. Uredbe kao pripadajuću nagradu stečajnom upravitelju određuje u iznosu od 65% nagrade koja bi stečajnom upravitelju pripala samo po osnovu vrijednosti unovčene stečajne mase u iznosu od 14.061,68 eura pa bi to iznosilo 9.140,09 eura."*

Niti Stečajnim zakonom niti Uredbom broj ispitanih tražbina nije propisan kao kriterij prilikom određivanja nagrade stečajnom upravitelju niti kao kriterij za utvrđivanje obujma i stupnja složenosti obavljenih poslova. Niti u bilo kojem mjerodavnom zakonskom propisu postoji stupnjevanje radnji stečajnih upravitelja po ovom kriteriju. Dakle, nesporno se radi o arbitrarnim kriterijima koji nemaju zakonsko uporište. Zašto naslovni sud umjesto broja tražbina ne utvrđuje primjerice iznos ispitanih tražbina? Jer zašto bi veću težinu prilikom odmjeravanja nagrade imalo ispitivanje npr. 20 tražbina od kojih je svaka u iznosu od npr. 2.000 eur, nego ispitivanje npr. 1 tražbine u milijunskom iznosu?

Uostalom, zašto sud u ovom predmetu određuje nagradu u visini od baš 65% od zatražene nagrade? Odakle baš taj postotak? Temeljem kojih kriterija? Temeljem kojeg obrazloženja? Na jednak način je sud mogao odrediti primjerice i 50% nagrade. Ili 87% nagrade. Iz razloga što je nagrada određena temeljem subjektivnog dojma bez ikakvog uporišta u mjerodavnim odredbama, jasno je da se radi o arbitrarno određenom postupanju koje Stečajni zakon ni Uredba ne dozvoljavaju (upravo zbog izbjegavanja arbitrarnog postupanja su kriteriji za određivanje nagrade, dodatne nagrade i posebne nagrade propisani Uredbom).

Pravo na umanjenje nagrade za rad stečajnim upraviteljima naslovni sud temelji na pravnom shvaćanju sa sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane dana 26. listopada 2021. godine.

Međutim, u prilog općenite neodrživosti obvezatnosti pravnih shvaćanja, bitno je za naglasiti, a na što ukazuje i prof. dr. sc. Alan Uzelac u znanstvenom radu "Kraj obvezatnih pravnih shvaćanja- kako ujednačavati sudsku praksu nakon presude suda EU?", objavljenom u Zborniku radova s X. međunarodnog savjetovanja "Aktualnosti građanskog procesnog prava - nacionalna i usporedna pravnoteorijska i praktična dostignuća", da je Presudom Velikog vijeća Suda Europske

unije u povezanim predmetima Hann- Invest, Mineral-Sekuline i Udruga KHL Medveščak od 11. srpnja 2024 (spojeni predmeti C-554/21, C-622/21 i C-727/21, ECLI:EU:C:2024:594) taj Sud utvrdio da je dosadašnji način ujednačavanja sudske prakse u višim sudovima protivan postupovnim standardima prava Unije, kao i da se uređenje ujednačavanja pravnih shvaćanja protivi pravu na zakonom uspostavljeni sud te pravu na kontradiktoran postupak i transparentnost pravnih normi koje uređuju postupanje sudova. Pa tako prof. Uzelac navodi, cit: *"s obzirom na prethodno navedene elemente, nacionalni propis (a misli se na čl. 40. Zakona o sudovima, op.a.) kojim se omogućava sjednici odjela nacionalnog suda da prihvaćanjem „pravnog shvaćanja“ prisili sudsko vijeće nadležno za predmet da izmijeni sadržaj sudske odluke koju je prethodno donijelo, iako na toj sjednici odjela sudjeluju i suci koji nisu suci tog sudske vijeća kao i, ovisno o slučaju, osobe izvan predmetnog suda pred kojima stranke nemaju mogućnost iznijeti svoje argumente, nije u skladu sa zahtjevima prava na djelotvornu sudsku zaštitu i pošteno suđenje"* te zaključuje, cit: *"Samo po sebi, dakle, ukidanje obvezatnosti pravnih shvaćanja odjelskih sjednica nipošto neće izazvati spektakularne negativne posljedice, upravo suprotno: ono može potaknuti bolje i kvalitetnije sudsko odlučivanje u kojem će u prvom planu biti uvjerljivost pravnih argumenata, a ne broj ruku na sjednicama sudskih odjela...Upravo zato, protivna je neovisnosti „suda“ intervencija evidentičara u rad vijeća („suda“ u funkcionalnom smislu) radi prihvaćanja „ustaljenog“ pravnog shvaćanja „suda“ (u institucionalnom smislu). Sudačkoj neovisnosti je protivna i intervencija sudske odjela ili sjednice svih sudaca (kao kolektivnog tijela „suda“ u institucionalnom smislu) koji svoje pravno shvaćanje može nametnuti konkretnom sudskom vijeću („sudu“ u funkcionalnom smislu). Neizravno su kršenje sudačke neovisnosti i intervencije predsjednika suda, ako on kao vodeće tijelo sudske uprave („suda“ u institucionalnom smislu), ima pravo zakazivati odjelske sjednice, određivati predsjednike odjela te suce koji obavljaju poslove sudske evidencije, ako je predviđeno da takva tijela imaju pravo utjecati na postupak odlučivanja sudaca („suda“ u funkcionalnom smislu) u konkretnim predmetima."*

Prilog 1: znanstveni rad prof. dr. sc. Alana Uzelca "Kraj obvezatnih pravnih shvaćanja- kako ujednačavati sudsku praksu nakon presude suda EU?", objavljenom u Zborniku radova s X. međunarodnog savjetovanja "Aktualnosti građanskog procesnog prava - nacionalna i usporedna pravnoteorijska i praktična dostignuća"

III. Obzirom je Uredba stupila na snagu i egzistira još od 10. listopada 2015 godine, sudovi su je primjenjivali na jednak način koristeći tabelarni prikaz iz čl. 7. Uredbe kao jedini orijentir prilikom odmjeravanja nagrade za rad stečajnih upravitelja, **dok je ocjeni suda podložno odmjeravanje dodatne nagrade iz čl. 8. Uredbe i posebne nagrade iz čl. 9. Uredbe.** Takvo tumačenje dao je i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske Rješenjem br. PŽ-3257/2020 od 17. studenoga 2020. godine na način, cit: *"Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba,) se između ostalog utvrđuju kriteriji i način obračuna i plaćanja nagrade za rad stečajnim upraviteljima, a u čl. 5. propisuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase stoga sud može stečajnom upravitelju **odrediti i dodatnu nagradu te posebnu nagradu.** Nadalje predmetna Uredba je u člancima 6. i 7. detaljno propisala iznos nagrade koji sud određuje stečajnom upravitelju ovisno o vrijednosti unovčene stečajne mase, **pri čemu sud nema***

diskreciono pravo utvrđivati veći ili manji iznos nagrade stečajnom upravitelju već prema propisanoj tablici za izračun nagrade stečajnom upravitelju određuje iznos nagrade za rad."

Prilog 2: Rješenje VTSRH br. PŽ-3257/2020 od 17. studenoga 2020. godine;

Čak je i u Rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7606/2018 od 16. siječnja 2019. godine na koje se naslovni sud poziva u toč. 15. pobijanog rješenja jasno konstatirano, cit: *"Međutim, u situaciji kada redovni postupak nije proveden, kao što je ovdje slučaj, i kada sve radnje koje bi stečajni upravitelj inače poduzeo u redovnom postupku, poduzima tek u nastavljenom postupku radi naknadne diobe, te u nastavljenom postupku ispituje prijavljene tražbine, provodi potrebne radnje radi unovčenja naknadno pronađenu imovinu koja ulazi u stečajnu masu, nagrada se određuje sukladno članku 5. Uredbe, **pa se kao osnovica za obračun uzima vrijednost unovčenja stečajne mase i pritom se primjenjuje tablica propisana člankom 7. Uredbe.**"*

IV. Stečajni upravitelj navodi i da se stečajni postupak provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima (čl. 2. st. 2. SZ), a koji cilj je u potpunosti ostvaren u ovom stečajnom postupku. Također, nesporno je i da je stečajni upravitelj u ovom postupku izvršio sve obveze i poduzeo sve radnje koje je bio dužan poduzeti sukladno odredbama Stečajnog zakona i sukladno odlukama sa skupštine vjerovnika održane dana 9. srpnja 2024. godine, da na njegov rad nije bilo primjedbi niti je upozoren na bilo kakve propuste.

Činjenica je i da je stečajna masa unovčena u roku od jedne godine od održanog izvještajnog ročište, pa stečajni upravitelj ima pravo čak i na dodatnu nagradu (čl. 8. st. 3. Uredbe). Iako stečajni upravitelj nije tražio dodatnu nagradu, činjenica je da u skladu s također jasnim odredbama, na nju ima pravo. I to iz razloga jer je poduzeo sve radnje koje je bio dužan poduzeti, jer je ostvaren cilj stečajnog postupka, jer je sva imovina unovčena u razdoblju unutar jedne godine od održanog izvještajnog ročišta i jer je stečajni upravitelj savjesno i odgovorno obavio svoju dužnost.

V. Također, čl. 13. Uredbe naslova *"Naknadna dioba i stečajni postupak nad imovinom pravne osobe koja je prestala postojati"* je propisano, cit:

"(1) Ako se stečajni postupak nastavlja radi naknadne diobe ili se provodi nad imovinom pravne osobe koja je prestala postojati, stečajnom upravitelju, nagrada, dodatna nagrada i posebna nagrada, određuju se prema odredbama ove Uredbe.

*(2) **Osnovica za utvrđivanje nagrade iz stavka 1. ovoga članka je iznos koji će se naknadnom diobom isplatiti vjerovnicima.**"*

U ovom slučaju vjerovnik/razlučni vjerovnik će se namiriti za iznos u visini od 144.000,00 EUR, a koji odgovara iznosu postignute kupovnine kojom je razlučni vjerovnik stekao u vlasništvo sve nekretnine stečajnog dužnika. Obzirom i na st. 2. koji iznos namirenja vjerovnika smatra osnovicom za određivanje nagrade stečajnom upravitelju, jasno je da nije dozvoljeno umanjeње

nagrade kako to zahtjeva razlučni vjerovnik. Dakle, dolazi do primjene samo kriterij iz čl. 7. Uredbe, a u skladu s kojim člankom je stečajni upravitelj obračunao svoju naknadu (kako to sud pravilno zaključuje pod toč. 18. Rješenja o namirenju).

VI. Za naglasiti je da su od 2015. godine sudovi u stečajnim postupcima donijeli brojna rješenja kojima su nagrade za rad stečajnih upravitelja / troškovi unovčenja nekretnine određeni isključivo primjenom čl. 7. Uredbe. Kao primjer prilažu se samo neka od Rješenja upravo Trgovačkog suda u Splitu donesena nakon 2022. godine u "*sličnim*" predmetima u kojima je sud stečajnom upravitelju primjenom čl. 7. Uredbe dosudio nagradu u zatraženom iznosu.

Prilog 3: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-446/2018 od 28. studenog 2022. godine;
Prilog 4: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-136/2022 od 24. siječnja 2023. godine;
Prilog 5: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-447/2022 od 15. studenog 2024. godine;
Prilog 6: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-378/2021 od 14. siječnja 2025. godine;
Prilog 7: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu br. St-76/2019 od 17. siječnja 2025. godine;

VII. Proizvoljnim i arbitrarnim određivanjem visine nagrade, bez ikakvih Uredbom ili Stečajnim zakonom propisanih kriterija i bez ikakvih usporednih sudskih rješenja koja bi se mogla primjeniti u ovoj situaciji, daje se poticaj stečajnim upraviteljima da "*odugovlače*" sa stečajnim postupcima kako bi u tom dužem razdoblju poduzeli što više radnji koja ne pridonose namirenju vjerovnika. Već štoviše zbog nastanka troškova stečajnog postupka umanjuju stečajnu masu, pa samim tim i postotak namirenja tražbina vjerovnika. Primjenom ovakvih arbitrarnih kriterija se ažurnost vođenja stečajnog postupka "*kažnjava*" umanjenoj nagradom, a "*nagraduje*" se njegovo odugovlačenje određivanjem nagrade u punom iznosu. Bez obrazloženja zašto se suprotno Stečajnom zakonu i Uredbi primjenjuje umanjena nagrada i zašto se nagrada umanjuje baš za određeni postotak, svaka donesena odluka kojom se stečajnim upraviteljima umanjuje nagrada je arbitrarna jer ovisi samo u "*dojmovima*" uređujućeg suca. Što rezultira i kršenjem načela jednakosti i prava žalitelja na pravično suđenje.

VIII. Temeljem svega navedenog, stečajni upravitelj predlaže žalbenom sudu da usvoji ovu žalbu uz uputu prvostupanjskom sud da donese rješenje o namirenju kako je predloženo obračunom troškova unovčenja od 3. veljače 2025. godine.

Stečajna masa iza
ESCENDO d.o.o. u stečaju,
zastupana po stečajnom upravitelju
dr.sc. Stjepanu Loviću